

Det er det, man har villet udtrykke; men man har ikke villet sige, Ministeriet skal gjøre det; thi det er muligt, det ikke kan, og det er altsaa ikke berettiget, naar der siges, at vi her ved Dagsordenen ville udtale en Dom. Paa den anden Side er det klart, at Ministeriet naturligtvis ikke kan være ganske ligegyldigt, nu da Afgjørelsens Time nærmer sig — idetmindste vil jeg ikke haabe, det er det — ved hvad der viser sig som et Dnsse fra Folket, som et klart fremskilt Dnsse, og for saavidt kan Dagsordenen have en ikke ringe Betydning. Forøvrigt maa jeg gjøre opmærksom paa, at det ikke er min Hensigt at tale til Forsvar for Ministrene; thi deels ønske de det vist ikke, og deels behøve de det sikkert ikke, eftersom de allerede ere i saa fortræffelige og gode Hænder med Hensyn til en Defension, der synes overtagen af Rigsdagsmændene for Holbet Amts 1ste Valgkreds (B. Christensen) og Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen), og jeg i Sammenligning med dem kun vilde kunne bidrage Lidet dertil. Derimod troer jeg mig opfordret til at gjøre opmærksom paa, at saaledes som Forholdet er i Slesvig, hvilket jeg idetmindste kjender fuldt saa godt som nogen Anden her i Salen, saa er det første Punkt, som her foreligger i Dagsordenen, et saa alvorligt, et saa inderligt, et saa indstændigt Dnsse, og det vilde gjøre et saa slet Indtryk paa den loyale Befolkning, hvis man ikke her i Salen havde et saadant Dnsse, og hvis det ikke blev udtalt, at jeg rigtignok troer, det i høieste Maade vilde være uheldigt, om man i denne Henseende reiste nogen Betænkelighed; thi det er dog soleklart, at, hvad de fornemmelig ovre i det Slesvigiske frygte, er Provindsialstændernes Indkaldelse (Hør!). Det fører ligefrem til nyt Dyrør, med mindre Indkaldelsen blot skulde være midlertidig og ikke noget Blivende (Hør!); thi derpaa er, vel at mærke, en meget stor Forskjel. Jeg støtter en saadan Opfatning paa Erfaringen. Det er nemlig ikke Personerne, der have gjort Dyrør. Nei, tværtimod, det er Institutionen, som fandt sit Udtryk ved Personerne; thi hvis man vil lægge Mærke til Stændernes Historie, saa vil man finde, at lige fra deres Stiftelse til den Tid,

da de proclamerede Dyrør, have de forfulgt een og samme Grundtanke, nemlig et Schleswig-Holsteins Dannelse, saavidt muligt fjernet fra Danmark og saavidt muligt nærforbundet med Lybskland. Denne Grundtanke er stadigen stegen til større Styrke, den er efterhaanden udviklet med mere Kraft, den er uddannet med den største Udholdenhed, saa at man i 1846 fandt det nødvendigt at jage dem hjem og i 1848, efter at nye Valg vare udfyrene, proclamerede de Dyrør. Naar Slesvigerne have saadanne Erfaringer for sig — jeg taler her naturligtvis kun om de Loyale, thi Dyrørerne have ingen Berettigelse til at vente særdeles nøie Hensyn taget til deres Dnsse — jeg siger, naar de Loyale see eller høre, at man tanker paa at indkalde Stænder efter den gamle Maalestof, saa er det saare naturligt, at de have afsjorende Frygt derfor, og de Ellevehundrede og Tredive Underkrifter paa den i det tydske Sprog affattede Adresse, som jeg idag har havt den Ære at fremlægge, udtaler det saa tydeligt, som det kan udtales, idet der deri siges: „Ist dieses aber nicht möglich, dann bitten wir Ew. Majestät wollen selbst, kraft Ihrer von dem Könige der Könige verliehenen Souveränität in unserem Vaterlande zu regieren fortfahren, bis die Zeit kommt, wo der noch immer fortbestehende innere Aufruhr als gedämpft betrachtet werden kann, der durch Provinzialstände-Versammlungen nur in neue Gährung gerathen und unabsehbare Unglück über uns erzeugen kann!“ Dette er tydsktalende Slesvigeres Udtalelse om Følgerne, naar Provindsialstænderne bleve indkaldte! Jeg troer derfor, at det navnlig fra mit Standpunkt vil være i sin Orden, naar jeg anseer dette første Punkt for uomgængelig nødvendigt i en Udtalelse fra Rigsdagens Side, og det saa meget mere, fordi Rigsdagen ikke kan være ligegyldig ved, om der muligen derved kunde lægges Grundvolden til et nyt Dyrør.

Det andet Punkt er ligeledes vigtigt; men derom behøver jeg ikke at udtale mig, da den høitærede Udenrigsminister klart og tydeligt har yttret sig i samme Retning, som jeg vilde have yttret mig, og flere andre Medlemmer have ud-